

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2016. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
Incyte Corporation protiv Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala**

(Predmet C-492/16)

(2016/C 454/30)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Incyte Corporation

Tuženik: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 17. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1610/1996 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996. o uvođenju svjedodžbe o dodatnoj zaštiti za sredstva za zaštitu bilja ⁽¹⁾, tumačiti na način da je u zahtjevu za svjedodžbu o dodatnoj zaštiti na temelju te uredbe ili Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove ⁽²⁾, „datum prvog odobrenja za stavljanje proizvoda na tržište u [Uniji]” određen netočno ako je određen u suprotnosti s pravnim tumačenjem sadržanim u presudi Suda Europske unije u predmetu C-471/14, i da, slijedom toga, valja ispraviti datum isteka svjedodžbe o dodatnoj zaštiti čak i ako je odluka o izdavanju predmetne svjedodžbe donesena prije te presude i istekao je rok za podnošenje pravnog lijeka protiv te odluke?
2. Je li tijelo države članice koje je u području industrijskog vlasništva nadležno za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti obvezno po službenoj dužnosti ispraviti datum isteka navedene svjedodžbe kako bi ga prilagodio pravnom tumačenju sadržanom u presudi u predmetu C-471/14?

⁽¹⁾ SL 1996., L 198, str. 30. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 97.)

⁽²⁾ SL 2009., L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 166.)

Zahtjev za prethodnu odluku koju je 14. rujna 2016. uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) – Sicurbau Srl i dr. protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti i dr.

(Predmet C-493/16)

(2016/C 454/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sicurbau Srl, IGR – Imprese Generali Riunite Srl, Iterga Costruzioni Generali SpA, Pa.Co. – Pacifico Costruzioni SpA

Tuženici: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, Soa Rina SpA

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima Zajednice o zaštiti legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, zajedno s načelima slobodnog kretanja robe, slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga iz Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kao i načelima koja iz njega proizlaze, poput jednakog postupanja, nediskriminacije, međusobnog priznavanja, proporcionalnosti i transparentnosti koja su (zadnje) propisana Direktivom br. 2014/24/EU⁽¹⁾, nacionalni propis poput onog talijanskog koji proizlazi iz članka 87. stavka 4. i članka 86. stavka 3. bis zakonodavne uredbe br. 163 iz 2006. u vezi s člankom 26. stavkom 6. zakonodavne uredbe br. 81. iz 2008., kako je, radi osiguravanja jedinstvene primjene zakona u smislu članka 99. Zakonika o upravnom postupku, protumačen u presudama Opće sjednice Consiglia di Stato br. 3 i br. 9 iz 2015., koji propisuje da propust odvojenog navođenja troškova zaštite na radu poduzetnika u ponudama koje se podnose u postupku javne nabave radova dovodi uvijek do isključenja ponuditelja, čak i u slučaju da obveza odvojenog navođenja tih troškova nije pobliže određena propisom kojim je uređen postupak javne nabave, te neovisno o tome što su, sadržajno gledano, u ponudi stvarno uključeni minimalni troškovi zaštite na radu poduzetnika?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, str. 65.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. rujna 2016. uputio Tribunale civile di Trapani (Italija) – Giuseppa Santoro protiv Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Predmet C-494/16)

(2016/C 454/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale civile di Trapani

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Giuseppa Santoro

Tuženici: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li jednakovrijednu i učinkovitu mjeru, u smislu presuda Suda u predmetima Mascolo [i dr. (C-22/13, od C-61/13 do C-63/13 i C-418/13)] i Marrosu [i Sardino] (C-53/04), dodjela naknade u visini između 2,5 i 12 mjesečnih iznosa posljednje plaće (članak 32. stavak 5. Zakona br. 183/2010) javnom službeniku, žrtvi zlouporabe uzastopnog sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme, koji ima mogućnost da mu se u cijelosti naknadi šteta samo ako dokaže da je propustio druge mogućnosti za zaposlenje ili ako dokaže da bi bio uspio na redovnom natječaju da je on bio raspisan?
2. Treba li se načelo jednakovrijednosti, koje Sud (između ostalih) navodi u navedenim presudama, shvatiti na način da, ukoliko država članica odluči da u javnom sektoru neće primijeniti promjenu statusa radnog odnosa (koja se primjenjuje u privatnom sektoru), ona mora radniku jamčiti jednaku mogućnost, eventualno putem naknade štete čiji je predmet nužno vrijednost radnog mjesta na neodređeno vrijeme?